

**Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro
singulis Anni diebus**

Complectens Aprilem, Majum, Junium

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies Pentecostes. De causis Descensū Spiritū sancti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60514](#)

Majus.

non exaudiatur? potestne fieri, ut aeternum felices non simus?

Utere praxi S. Ignatij, qui Cælum intuitus saepius exclamabat: quam sorbet mihi terra, cum Cælum aspicio!

Quæ sursum sunt quærите, ubi Christus est in dextera Dei sedens. Colos. 3. 1.

Qui non gemit, ut peregrinus, non gallabit, ut civis. August.

FESTUM PENTECOSTES.

De Causis Descensus Spiritus Sancti.

I.

PRIMA ratio, quæ Deum movit ad mitigandum nobis spiritum sanctum suum, est ipsius bonitas. Bonitatis proprium est se communicare, & bonitatis infinitæ infinitè se communicare. Id Deus praestitit, dum proprium nobis filium donavit. An non contentos esse nos oportuisset? sed Deus hoc non contentus, ubi donis suis nos cumulavit, fontem insuper donorum suorum, nimirum spiritum sanctum dare nobis voluit. Potuitne Deus, licet infinitè dives sit, plus nobis donare? A nobis non exigit, nisi modicam dispositionem. At qua-

qualem? Deus omnium bonorum plenius.
tudo est: plenitudo verò, nisi vacuum in-
veniat, effundere se non potest: cor pro-
inde tuum temetipso, & rebus creatis va-
cuum implendum ei offeras necesse est.
Hanc verò vacuitatem constituunt humi-
litas, & puritas. Atque hasce dispositio-
nes Apostoli ad excipiendum spiritum san-
ctum attulère. Si eum necdum accepisti,
quidnam causa est, nisi utriusque hujus dis-
positionis in te defectus?

II. Misericordia Dei miseriæ nostræ
juncta altera fuit ratio, quæ Deum ad mit-
tendum nobis spiritum sanctum commo-
vit. Misericordia divina exercere se non
posset, si miser nemo foret, calamitates
nostræ, quò majores sunt, è majorem mi-
sericordiæ ipsius præbent ansam, ejusque
gloriam magis reddunt conspicuam. O-
mnes nos pauperes, omnes miseri eramus;
spiritus sanctus verò pauperum, & misero-
rum pater est, vel potius ipsamet charitas,
& misericordia: idcirco Pater æternus eum
nobis misit. Hic est ille spiritus, qui fa-
cit, ut ærumnas nostras agnoscamus, qui
facit, ut eas sentiamus, qui facit, ut ab ijs
liberari desideremus, qui facit, ut oremus
gemitibus ineffabilibus, quos ipse met ex-
audit, dum se ipsum nobis donat, ut nos

in

190 *Considerationes Christianæ.*

Majus.

Ioān. 16.

in afflictionibus nostris soletur , miseras nostras sublevet eâ efficaciâ , quæ nos verè reddere queat felices in maximis æruminis , quibus obruimur . Si anxietate , & afflictione premeris , ad quem confugere debes , nisi ad hunc beneficum , potentemque consolatorem ?

III. Preces , & merita Christi tertia Patri æterno fuere causa spiritum sanctum nobis mittendi : si enim , inquietabat Servator , non abiero , (ad cælum) Paraclitus non veniet ad vos : si autem abiero , mittam eum ad vos ; qui vos non deseret . Christus Dominus ; ut hominum Reconciliator precibus suis eum nobis obtinuit , ut Redemptor noster cruciatibus suis eum meritus est , & denique ut Deus , à quo spiritus sanctus procedit , ipsemet eum nobis misit . Deus eum mittere , sed non mereri ; homo nec mittere , nec mereri eum poterat . Itaque nemo erat , nisi Homo-Deus , qui eum mittere , & mereri posset ; quanta bonitatis exuberantia , mi Servator , postquam te ipsum nobis donâsti , dedisti insuper spiritum sanctum , qui vices tuas ageret . Afflictos discipulos ob Hominis-Dei jactaram solari nihil poterat præter unius Dei possessionem .

Ute-

*Utere tribus hisce causis ad movendum Deum, Majus:
ut spiritum sanctum tibi mittat, nempe ejus bonitate,
ejus misericordia, & meritis filij sui.
An negare tibi potest, quod validis adeo rationibus nixus petieris?*

Ego rogabo pro vobis Patrem, & alium Paraclitum dabit vobis, ut maneat vobis scum in æternum. *Ioan. 14. 16.*

Repleti sunt omnes spiritu sancto, qui vacui erant. *Humbert.*

FERIA II. PENTECOSTES.

**DeFiNe, Propter quem Deus
Spiritum sanctum nobis misit,**

I.

PRimus finis, ob quem Deus spiritum sanctum nobis misit, erat, ut de filio suo testimonium redderet spiritui, & cordi nostro. Spiritui quidem nostro, ut tria perfectè in Christo cognosceremus, quæ juxta Apostolum absolutam Christi notitiam comprehendunt; nempe 1. ejus divinitatem, & perfectionum ipsius amplitudinem. 2. magnitudinem obligationum, quibus ei obstringimur ob bona, quæ nobis accersivit. 3. magnitudinem spei, quam in eo ponimus ob bona, quæ nobis pollicem.

ce-